

Αξίζει να προσπαθήσεις...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πολλές φορές οι άνθρωποι θέλουν να κατανοήσουν τον Θεό για να πιστεύσουν. Όμως σκέπτονται λάθος και αντίστροφα.

Γιατί; Διότι θα πρέπει να πιστεύσεις για να κατανοήσεις και όχι το ανάποδο. Χρειάζεται να αποδεχθείς το ότι ο Θεός είναι κάτι το πολύ ανώτερο από σένα για να μπορείς να Τον εξηγήσεις, να Τον βάλεις σε καλούπια.

Είναι λάθος να προσπαθούμε να φέρουμε τον Θεό στα μέτρα μας ώστε να Τον αποδεχτούμε. Ο Θεός δεν πρέπει να γίνει η θεία δικαιολογία για τα λάθη μας, δεν

πρέπει να γίνει μια αόριστη δύναμη που ευλογεί τις άρρωστες επιθυμίες μας, ούτε ο μεγάλος κακός και άδικος του σύμπαντος, αλλά ο Πατέρας μας που θέλει να ολοκληρωθούμε σαν άνθρωποι. Γιατί αυτό τελικά είναι η σωτηρία, η ολοκλήρωση του ανθρώπου εν Χριστώ. Αυτό θέλει ο Θεός. Ο Απαθής Θεός μας «ποθεί» όχι γιατί πρέπει, όχι από ανάγκη αλλά γιατί θέλει, γιατί μας αγαπά.

Η αδυναμία του ανθρώπου να πλησιάσει τον Θεό έγκειται στο ότι συνήθως προσπαθούμε να Τον εγγίσουμε νοησιαρχικά και όχι καρδιακά. Ο κτιστός μας νους είναι πολύ αδύναμος για να συνηδειτοποιήσει και να επεξεργαστεί τον Άκτιστο, Άναρχο και Άπειρο Θεό. Μόνο η ανθρώπινη ταπεινή καρδιά έχει την δυνατότητα όχι να κατανοήσει απόλυτα τον Θεό αλλά να γευτεί το κάλλος της παρουσίας Του και να ειρηνεύσει μέσα στην προσμονή της Βασιλείας Του.

Ο Θεός έχει κάνει την «κίνησή Του» προς εμάς, ώστε να Τον πλησιάσουμε. Όχι όμως να μείνουμε μέχρι εκεί, σε μία γνωριμία, αλλά να κάνουμε το αδιανόητο. Να γίνουμε κοινωνοί Του, να γίνουμε ένα σώμα με το Σώμα Του, να γίνουμε θεάνθρωποι με την χάρη του Θεανθρώπου.

Ο απ. Παύλος μας το επιβεβαιώνει λέγοντας: «...πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν...» (Α Κορ. 1,9).

Ο Θεός μας έστειλε την πρόσκληση για να εισέλθουμε και εμείς μαζί με τον Νυμφίο Χριστό μέσα στην Βασιλεία Του. Όμως για να μπορέσεις να αντιληφθείς περί τίνος πρόκειται θα πρέπει να μπορείς να αναγνώσεις αυτήν την θεία πρόσκληση. Και μπορεί κάποιος να διαβάσει αυτήν την πρόσκληση του Θεού όταν πάει στο σχολείο. Όχι σε κάποιο ανθρώπινο σχολείο, αλλά στο σχολείο της Εκκλησίας, στο Θεανθρώπινο Σώμα του Χριστού παρατεινόμενο εις τους αιώνες. Στο σχολείο αυτό στο οποίο ο κάθε άνθρωπος δια της μετάνοιας, της ταπείνωσης, της μυστηριακής ζωής μαθαίνει να διαβάζει και να κατανοεί την πρόσκληση του Θεού.

Ο άνθρωπος μέσα στην Εκκλησία δεν μαθαίνει απλά να ζει όπως θέλει ο Θεός μέσα στον κόσμο. Ο άνθρωπος μέσα στην Εκκλησία μαθαίνει να πεθαίνει χάριν του κόσμου, χάριν της Αγάπης.

Δεν είναι εύκολο κανείς να ζει χριστομίμητα, δεν είναι εύκολο να λαβώνεσαι και να θέλεις να συνεχίσεις έναντι σε όλους και όλα, έναντι ακόμα και σε φίλους και σε οικείους οι οποίοι ίσως εδώ και καιρό παραιτήθηκαν.

Όμως τελικά αξίζει να προσπαθήσεις, αξίζει να μην αφεθείς και αποκάμεις, γιατί εκεί ψηλά που φοβάσαι να πας και λιγοψυχείς, βρίσκεται ότι ψάχνει η ανήσυχη ψυχή σου. Βρίσκεται η παύση των «γιατί», το πανηγύρι της καρδιάς, η Αναστάσιμη συντροφιά Του.

αρχιμ.Πάυλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr